

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25CoSr/1/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4316893621
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Malíková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4316893621.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Malíkovej a členiek senátu JUDr. Lýdie Gálisovej a JUDr. Soni Vackovej, v právnej veci žalobcu: J. T., nar. XX. XX. XXXX, bytom K. XXX/XX L. R., zastúpený H. L., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom E. XX, proti žalovanej: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25 Bratislava, IČO: 35 807 598, o zrušení rozhodcovského rozsudku, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Levice (ďalej „súd prvej inštancie“) zo dňa 14. 05. 2019 č.k. 13Csr/1/2016-249 (ďalej len „rozsudok súdu prvej inštancie“), takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e.**

Žalovaná má nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným rozhodnutím.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal určenia neplatnosti rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného záujmovým združením právnických osôb Združenie arbitráže a mediácie so sídlom XXX XX P., Q. rameno 6, IČO: 45 745 595 (ďalej len „rozhodcovský súd“) zo dňa 01.06.2015, sp. zn. SR 09481/14 (ďalej len „rozhodcovský rozsudok“).

1.1. Za preukázaný mal skutkový stav, z ktorého zistil, že žalobca uzavrel so žalovanou zmluvu o úvere dňa 31. 07. 2013 ako fyzická osoba - podnikateľ J. T. C., IČO: XX XXX XXX, pričom podpisom na úverovej zmluve prehlásil, že finančné prostriedky sú poskytnuté na výkon podnikania. Spolu so zmluvou podpísal aj zmenku vystavenú dňa 31. 07. 2013, ako vystaviteľ fyzická osoba - podnikateľ J. T. C., IČO: XX XXX XXX. Z výpisu zo Živnostenského registra na žalobcu je zrejmé, že v období, keď podpísal zmenku ako aj zmluvu o úvere, podnikal pod obchodným menom J. T. C., s miestom podnikania XXX XX L. XXX/XX, IČO: XX XXX XXX. Rozsudkom rozhodcovského súdu zo dňa 01.06.2015, sp. zn. SR 09481/14 bola žalobcovi uložená povinnosť zaplatiť žalovanému sumu 2374,XX eura zmenkový úrok vo výške 0,25% denne zo sumy 2101,42 eura od XX. 09. 2014 do zaplataenia, zákon úrok vo výške 6% ročne zo sumy 2101,42 eura od XX. 09. 201XX do zaplataenia a nahradiť trovy konania. Predmetný rozsudok rozhodcovského súdu bol žalobcovi doručený dňa 09. 06. 2015. Žalobca sa žalobou podanou súdu prvej inštancie dňa 12. XX. 2016 domáha zrušenia tohto rozhodcovského rozsudku.

1.2. Po právnej stránke napadnutý rozsudok odôvodnil ustanoveniami § 3 ods. 1, § 4 ods. 1, ods. 2, § 40 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 4, § 41, § 46 ods. 3 zákona číslo 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, účinnom ku dňu 01. 06. 2015 v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o rozhodcovskom konaní“), § 583 Občianskeho zákonníka (zákon číslo 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov).

1.3. Konštatoval, že žalobca nepodal žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku v zákonnej lehote uvedenej v ustanovení § 41 zákona o rozhodcovskom konaní. Podľa tohto ustanovenia bolo možné žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku podať v lehote 60 dní odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku. Žalobcovi bol rozhodcovský rozsudok doručený dňa 09. 06. 2015, lehota na podanie žaloby

(60 dní) uplynula dňom 10. 08. 2015. Žaloba na súd prvej inštancie doručená dňa 12. XX. 2016, t.j. žalobca si neuplatnil podanou žalobou včas právo podať žalobu na zrušenie rozhodcovského rozsudku, preto mu toto právo podľa § 583 Občianskeho zákonníka zaniklo.

1.4. Následne súd prvej inštancie podrobil prieskumnej činnosti i zmluvu o úvere a konštatoval, že predmetnú zmluvu žalobca neuzatváral ako fyzická osoba, ale ako fyzická osoba podnikateľ, keďže je v nej uvedené aj obchodné meno a IČO. Taktiež zmluva obsahuje prehlásenie, že finančné prostriedky, ktoré mu poskytol veriteľ, sú poskytnuté na výkon podnikania. Súd prvej inštancie preto k žalobcovi nepristupoval ako k spotrebiteľovi a neprihliadal na spotrebiteľské právo a ani na ustanovenie § 46 ods. 3 zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní. Dospel k záveru, že žalobca nepreukázal, že boli splnené podmienky na podanie žaloby podľa § 40 ods. 1 písm. a/ zákona o rozhodcovskom konaní. Skonštatoval, že rozhodcovská zmluva je obsiahnutá na samostatnej listine, je neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere, ide však o samostatný dokument, ktorý bol osobitne podpísaný tak žalobcom, ako aj žalovanou. Poukázal, že žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku môže byť úspešná iba vtedy, ak dôjde ku kumulatívne splneniu predpokladov v ustanovení § 40 ods. 1 písm. a/, aj písm. b/ zákona o rozhodcovskom konaní. Ak absentuje čo len jeden dôvod, účinok zamýšľaný žalobou, nenastane.

1.5. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 CSP a úspešnému žalovanému priznal plnú náhradu trov konania.

2. Rozsudok súdu prvej inštancie napadol odvolaním žalobca v zákonnej lehote. Dôvodil, že neboli splnené procesné podmienky, súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočnila jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym, skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného úroku, ktoré neboli uplatnené, rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. a/, písm. b/, písm. d/, písm. e/, písm. f/, písm. g/, písm. h/ CSP).

2.1. Poukázal, že je v postavení spotrebiteľa, úver si nebral v rámci a pre účely podnikateľskej činnosti, nemal a nemá tieto finančné prostriedky evidované v účtovníctve a použil ich výhradne na svoje osobné potreby. Nebol informovaný o tom, že pôjde o podnikateľský úver. Poukázal tiež na nekalé praktiky žalovanej pri uzatváraní úveru, znevýhodnenie postavenia a zavádzanie a uvádzanie, že zmluva je lepšia pre neho, pokiaľ je na IČO. Trvá na tom, že predmetná zmluva o úvere sa riadi zákonom číslo 129/2010 Z.z. a úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Navyše zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, a to zmenku a rozhodcovskú zmluvu. Zabezpečenie bolo dojednané v rozpore so zákonom a dobrými mravmi. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu Prešov zo dňa 06. 03. 2012 sp.zn. 24Co/1XX/2011, zo dňa 21. 03. 2016 sp.zn. 23Co/49/2015, ktorý rozsudok celý odcitoval, všeobecne na judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky, rozhodnutia ÚS SR sp.zn. III. ÚS 107/2007 týkajúce sa predvídateľnosti práva a čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv.

2.2. Navrhuje zrušiť rozhodcovský rozsudok.

3. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadrila.

4. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, zákon číslo 160/2015 Z.z., účinný od 01. 07. 2016, ďalej iba „CSP“), po zistení, že odvolanie bolo podané stranou, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané a v zákonom stanovenej lehote (§ 359, § 362 ods. 1 CSP) a zistení, že odvolanie spĺňa náležitosti § 363 a nasl. CSP, preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 ods. 1 CSP, § 380 ods. 1 CSP), skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania, s verejným vyhlásením rozsudku (§ 385 ods. 1, § 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné. Súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav a vec správne posúdil po právnej stránke, preto odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa § 387 CSP potvrdil.

5. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie

správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

5.1. Ustanovenie § 387 ods. 2 CSP zakotvuje koncepciu zjednodušeného rozhodnutia odvolacieho súdu. Ak má odvolací súd za to, že súd prvej inštancie nielen vecne správne rozhodol, ale v odôvodnení sa správne argumentačne vysporiadal so skutkovým stavom i právnym posúdením, nemusí vyhotovovať štandardné rozhodnutie podľa § 220 ods. 2 CSP, ale obmedzí sa len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia. Odvolací súd zároveň môže doplniť ďalšie dôvody na zdôraznenie správnosti preskúmaného rozhodnutia. Právo na odôvodnenie súdneho rozhodnutia ako neoddeliteľnej súčasť práva na spravodlivý súdny proces neznamená povinnosť súdu dať odpoveď na všetky argumenty účastníka, ale len na argumenty zásadného významu, t. j. pre vec rozhodujúce.

5.2. Odvolací súd v zmysle § 380 ods. 1 CSP, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania, sa plne stotožnil s rozhodnutím súdu prvej inštancie, nakoľko bola jeho argumentácia vecne správna, objektívna, presvedčivá a v neposlednom rade v súlade s judikatúrou Najvyššieho súdu SR. Prieskumná činnosť odvolacieho súdu zahŕňa tak hmotnoprávnu, ako aj procesnoprávnu oblasť. Odvolací súd musí preto preskúmať nielen zákonnosť rozhodnutia so zreteľom k hmotnému právu, ale tiež zákonnosť konania, z ktorého napadnuté konanie vzišlo. Pri rozhodovaní odvolacieho súdu o odvolaní proti napadnutému rozsudku je odvolací súd viazaný ako rozsahom odvolania, tak aj dôvodmi podaného odvolania (ktoré účastník môže meniť a dopĺňať len do uplynutia odvolacej lehoty). Odvolateľ v podanom odvolaní fakticky svojím dispozičným úkonom vymedzuje nielen rozsah, ale aj dôvody preskúmanej činnosti odvolacieho súdu. Ustanovenie § 380 ods. 2 CSP vymedzuje výnimky, kedy odvolací súd nie je viazaný rozsahom podaného odvolania. Ide o výnimky len vo vzťahu k rozsahu podaného odvolania, pričom dôvodmi podaného odvolania je odvolací súd viazaný vždy. Na vady konania pred súdom prvého stupňa prihliadne odvolací súd len vtedy, ak mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. To znamená, že pokiaľ sa v konaní pred súdom prvého stupňa síce vyskytli vady, ale ktoré nemali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, potom odvolací súd na tieto vady neprihliadne.

5.3. V danej veci odvolací súd preskúmaním napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo, nezistil žiadne vady, ktoré by mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

6. Odvolací súd, rozhodujúc o odvolaní podanom žalobcom, súc viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania žalobcu, preskúmal v danej veci tak napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, konanie, ktoré mu predchádzalo a tiež dôvody odvolania a skonštatoval, že súd prvej inštancie vykonal dostatočné dokazovanie, jednotlivé dôkazy vyhodnotil a na ich závere vec aj správne právne posúdil. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská strán sporu k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednaný prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery primerane vysvetlil. Z odôvodnenia jeho rozhodnutia nevyplýva jednostrannosť, ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu. Samotný fakt, že žalobca sa s dôvodmi uvedenými v rozhodnutí súdu prvého stupňa nestotožňuje, neznamená, že jeho zdôvodnenie nezodpovedá požiadavkám, ktoré na túto časť rozhodnutia kladie vyššie citované zákonné ustanovenie. Súd prvej inštancie totiž zrozumiteľným spôsobom uviedol dôvody, pre ktoré žalobu zamietol. Odvolací súd sa s týmto odôvodnením v plnom rozsahu stotožnil a preto na správnosť týchto dôvodov ďalej, podľa § 387 ods. 2 CSP, iba poukazuje.

7. Súd prvej inštancie bol povinný pred tým, ako pristúpil k rozhodovaniu o žalobe žalobcu skúmať, či si žalobca uplatnil svoj nárok v zákonnej lehote, ak takúto lehotu zákon, podľa ktorého si svoje právo uplatňuje, upravuje. Je nesporné, že na predmetnú vec bolo potrebné aplikovať ustanovenia zákona o rozhodcovskom konaní číslo 244/2002 Z.z. v znení neskorších predpisov. Ustanovenie § 41 tohto zákona, účinného ku dňu 01. 06. 2015 (t.j. ku dňu rozhodovania rozhodcovského súdu), určovalo lehotu na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku 60 dní odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi rozhodcovského konania, ktorý podáva žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku.

7.1. Vychádzajúc z tohto ustanovenia, je potrebné konštatovať, že žaloba žalobcu o zrušenie rozhodcovského rozsudku nebola podaná v tejto zákonnej lehote. Rozsudok rozhodcovského súdu bol žalobcovi doručený dňa 09. 06. 2015. Zákonná lehota na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku začala plynúť dňa 10. 06. 2015 a uplynula dňa 10. 08. 2015. Žalobca podal žalobu súdu prvej inštancie dňa 12. XX. 2016, t.j. po uplynutí tejto zákonnej lehoty. Z uvedeného dôvodu žalobcovi zaniklo právo domáhať sa zrušenia rozhodcovského rozsudku, keďže si toto svoje práve neuplatnil v zákonom stanovenej lehote. Ak za tejto situácie súd prvej inštancie zamietol žalobu žalobcu z tohto

dôvodu, zamietol ju správne, pretože vzhľadom na nedodržanie zákonnej lehoty mu toto právo zaniklo. Odvolací súd sa preto v plnom rozsahu stotožnil so záverom a rozhodnutím súdu prvej inštancie.

7.2. Odvolací súd iba ďalej poznamenáva, že súd prvej inštancie po tom, ako zistil, že žalobca si svoje právo neuplatnil v zákonom stanovenej lehote, nemal dôvod zaoberať sa ďalšími dôvodmi žaloby, nemal podrobiť prieskumu samotnú úverovú zmluvu, či rozhodcovskú zmluvu, nakoľko tieto tvrdenia boli už bez právneho dôvodu.

8. Ustanovenie § 387 ods. 3 CSP ukladá odvolaciemu súdu vysporiadať sa s podstatnými námietkami uvedenými v podanom odvolaní.

8.1. Odvolateľ (žalobca) v podanom odvolaní, aj keď v úvode odvolania uviedol všetky odvolacie dôvody podľa § 365 CSP, tieto však vôbec žiadnym spôsobom nezdôvodnil. Poukázal iba na svoj vzťah k žalovanému s tvrdením, že išlo o spotrebiteľský vzťah, že si úver nebral ako podnikateľský subjekt, ale ako fyzická osoba. Poukázal tiež na rozhodnutia súdov Slovenskej republiky a Ústavného súdu Slovenskej republiky, ktoré sa však týkalo iba predvídateľnosti rozhodnutia. K podstatnej skutočnosti, že žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku žalobca podal po zákonom stanovenej lehote, sa v podanom odvolaní vôbec nezmienal a ani sa k tejto skutočnosti nevyjadril.

8.2. Odvolací súd, keďže skonštatoval oneskorené podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku, po uplynutí zákonom stanovenej lehoty, sa týmito dôvodmi, ako aj preskúmaním samotnej úverovej zmluvy, či rozhodcovskej zmluvy a rozhodcovského rozsudku, nezaoberal a tieto nehodnotil. Žalobca si svoje právo neuplatnil v zákonom stanovenej lehote, preto nebolo možné sa jeho žalobou a jeho tvrdeniami ďalej zaoberať.

9. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo veci samej a v časti náhrady trov konania ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

10. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ustanovení § 396 ods. 2 CSP v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 CSP. Žalovaná bola v konaní úspešná, preto jej vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania. O výške trov konania rozhodne podľa § 262 ods. 1 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

11. Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov v senáte 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).